

Stanisław Nabywaniec

Naukowy sukces ks. dr. hab. Sławomira Zabraniaka

Rocznik Wieluński 13, 189-192

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ks. Stanisław Nabywaniec

NAUKOWY SUKCES KS. DR. HAB. SŁAWOMIRA ZABRANIAKA

W dniu 7 VII 2013 r. w Uniwersytecie Rzeszowskim na Wydziale Socjologiczno-Historycznym odbyło się kolokwium habilitacyjne ks. dr. Sławomira Zabraniaka, pracownika naukowego i dydaktycznego w Instytucie Historii, adiunkta Zakładu Historii Nowożytnej, kapłana archidiecezji częstochowskiej. Podstawą do przeprowadzenia kolokwium był dotychczasowy dorobek naukowy i dydaktyczny Księdza Doktora oraz tzw. książka habilitacyjna p.t. *Stan duchowieństwa a religijność w archidiakonatach: kaliskim, uniejowskim i wieluńskim (1660–1763)*, wydana przez Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego w 2012 r.

Recenzentami zarówno książki habilitacyjnej jak i całego dorobku Habilitanta byli znani w świecie nauki znawcy dziejów nowożytnych i dziejów Kościoła katolickiego. Rada Wydziału Socjologiczno-Historycznego UR powołała na recenzentów ks. prof. dr. hab. Zygmunta Zielińskiego, wybitnego historyka Kościoła oraz prof. dr. hab. Władysława Andrzeja Serczyka, znawcę dziejów nowożytnych, szczególnie w obszarze kresów wschodnich Rzeczypospolitej Obojga

Narodów. Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów powołała na recenzentów prof. dr. hab. Bogdana Roka, wybitnego znawcę historii nowożytnej, teorii i historii kultury, pracującego w Uniwersytecie Wrocławskim oraz prof. dr. hab. Kazimierza Maliszewskiego z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, specjalizującego się w historii kultury, mentalności, i komunikacji społecznej w czasach nowożytnych, również wybitnego znawcę czasów nowożytnych.

Wszyscy recenzenci bardzo pozytywnie ocenili dorobek i publikację habilitacyjną ks. dr. Zabraniaka. O tym, że nie mieli oni wątpliwości co do merytorycznej wartości dorobku Habilitanta świadczy to, iż w ciągu miesiąca spłynęły do dziekanatu Wydziału Socjologiczno-Historycznego UR wszystkie cztery pozytywne recenzje, co niejako zrekompensowało niezależną od Habilitanta wcześniejszą zwłokę proceduralną.

Po zgłoszeniu wniosku, aby kolokwium habilitacyjne odbyło się w możliwie najszycszym terminie, Rada Wydziału zaakceptowała zdecydowaną większością głosów propozycję i wyraziła zgodę na zwołanie nadzwyczajnego posiedzenia dla przeprowadzenia kolokwium habilitacyjnego. Mimo rozpoczynającego się już czasu wakacyjnego nie było problemów z quorum. Obecni byli również niemal wszyscy recenzenci. Nieobecny z powodów obiektywnych Profesor W.A. Serczyk pisemnie na ręce Dziekana złożył potrzebne oświadczenia i upoważnienia.

Przewodniczący Komisji Wydziałowej, powołanej do przeprowadzenia przewodu habilitacyjnego ks. dr. Zabraniaka, prof. dr. hab. Włodzimierz Bonusiak odczytał protokół Komisji a obecni recenzenci raz jeszcze potwierdzili swoje stanowiska co do pozytywnej i wysokiej oceny wartości dorobku i rozprawy Habilitanta. Również wysoko i z uznaniem ocenili wypowiedzi ks. dr. Zabraniaka, które uznano za wyczerpujące, profesjonalne i jasne. Podobnie odpowiedzi Habilitanta oceniali członkowie Rady Wydziału, którzy stawiali pytania lub też prosili o rozwinięcie zagadnień szczegółowych.

Recenzenci oraz członkowie Rady Wydziału opowiedzieli się za pierwszym tematem przedłożonym przez Habilitanta. Temat wykładu dotyczył kwestii wyznaniowych w Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Bardzo wysoko został oceniony szczególnie wstęp wykładu, wprowadzający w prezentowaną tematykę. Habilitant z wielką erudycją dokonał sprecyzowania i wyjaśnienia pojęć i zjawisk związanych z błędnowierstwem zarówno z punktu widzenia religijnego, jak również społecznego i historycznego. Wykład habilitacyjny wykazał bardzo duże doświadczenie dydaktyczne ks. dr. Zabraniaka i uzyskał bardzo wysoką notę ze strony recenzentów i członków Rady Wydziału.

Uczestnicy kolokwium habilitacyjnego ks. dr. S. Zabraniaka, w liczbie kilkudziesięciu osób, nie mieli wątpliwości – za wyjątkiem dwóch osób wstrzymujących się od głosu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego – co do tego, iż Habilitant w pełni zasługuje na nadanie mu stopnia doktora habilitowanego.

Habilitacja uzyskana przez ks. dr. Zabraniaka jest jego osobistym sukcesem, ale również sukcesem Instytutu Historii oraz Wydziału Socjologiczno-Historycznego UR, posiadającego uprawnienia nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego

w zakresie historii i archeologii. Uniwersytet Rzeszowski zyskał niewątpliwie wartościowego człowieka nauki z uprawnieniami do samodzielnego prowadzenia działalności naukowej i dydaktycznej.

Warto więc w tym miejscu bliżej zaprezentować sylwetkę ks. dr. hab. Sławomira Zabraniaka, kapłana i historyka. Urodził się on 1 IV 1968 r. w Więckach w rodzinie rolniczej Adama i Janiny z d. Kwas. Dzieciństwo spędził pod opieką rodziców w rodzinnej miejscowości. Tam też uczęszczał do Szkoły Podstawowej w latach 1975–1983. Dalszą edukację kontynuował w Liceum Ogólnokształcącym o profilu humanistycznym przy Niższym Seminarium Duchownym w Częstochowie w latach 1983–1987. Tam też zdał egzamin dojrzałości.

W latach 1987–1993 odbył studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Częstochowskiej w Krakowie i Częstochowie. Uwieńczył je stopniem magistra teologii nadanym przez Papieską Akademię Teologiczną w Krakowie w 1993 r. Przygotował i obronił pracę magisterską z historii Kościoła p.t. *Kształtowanie się zapisu o chrzcie Polski w średniowiecznych rocznikach i kronikach polskich (do 1480 r.)* pod kierunkiem ks. prof. dr. hab. Jerzego Wolnego.

Dnia 30 V 1993 r. w katedrze w Częstochowie otrzymał święcenia kapłańskie z rąk arcybiskupa metropolity częstochowskiego dr. Stanisława Nowaka. W latach 1993–1996 pracował jako wikariusz w dwóch parafiach: Żarki Letnisko i w Wieluniu w parafii pw. św. Józefa Oblubieńca. Od 1 X 1996 r. rozpoczął studia specjalistyczne w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim na Wydziale Teologii w Instytucie Historii Kościoła. Po dwóch latach studiów przystąpił do egzaminu licencjackiego (licencjat naukowy zwany też kanonicznym, kościelnym, lub rzymskim jest stopniem naukowym, nadawanym na wydziałach teologii katolickiej uczelni wyższych działających na prawie papieskim. Jako należący do rzymskiego systemu stopni naukowych nie jest tożsamy z tytułem zawodowym licencjata uczelni nieteologicznych) z historii Kościoła, 15 VI 1998 r. Po obronie licencjatu kontynuował studia doktoranckie w Instytucie Historii Kościoła. Dnia 18 V 2002 r. odbyła się, uwieczniona sukcesem, obrona rozprawy doktorskiej p.t. *Wieluński ośrodek kościelny w okresie staropolskim* napisanej pod kierunkiem ks. prof. dr. hab. Marka Zahajkiewicza.

Od 1 VII 2002 r. pełnił funkcję prefekta w Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji Częstochowskiej i wykładowcy historii Kościoła w tymże Seminarium oraz w Instytucie Teologicznym w Częstochowie.

Od 22 VIII 2003 r. do 30 VI 2005 r. pełnił funkcję prefekta studiów w Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji Częstochowskiej. Od lutego 2004 r. do 30 VI 2005 r. był wykładowcą historii Kościoła w Polsce na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Od 1 VII 2005 r. do 30 VI 2006 r. pracował jako asystent w Instytucie Badań nad Polonią i Duszpasterstwem Polonijnym i od 1 X 2005 r. do 30 IX 2006 r. w Instytucie Historii Kościoła na Wydziale Teologii KUL. Od 1 X 2006 r. do 30 VI 2008 r. pełnił ponownie funkcję prefekta stu-

diów i wykładowcy historii Kościoła w Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji Częstochowskiej i w Instytucie Teologicznym w Częstochowie.

Od 1 X 2008 r. pracuje jako adiunkt w Zakładzie Historii Nowożytnej Uniwersytetu Rzeszowskiego. Zainteresowania badawcze koncentrują się głównie wokół działalności Kościoła w nowożytnym społeczeństwie Rzeczypospolitej, religijności, roli duchowieństwa oraz jego formacji intelektualnej i ascetycznej.

Jest bardzo lubiany przez studentów, o czym świadczy chociażby wielka liczba uczestników prowadzonych przez niego seminariów licencjackich.

Kończąc niniejszą notkę na temat naukowego sukcesu ks. dr. hab. S. Zabraniaka, wyrażam życzenia dalszych sukcesów naukowych, dydaktycznych i duszpasterskich w służbie tej samej i jednej Prawdy – objawionej i naukowej.